

Ramazan KİRAĞ

HAYATI VASFI TAŞYÜREK
HALK ŞAIRİ

MAĞARA YÂRÂNI
YEDİ UYURLAR
ESHABÜL - KEHF

Basıldığı Yer:
Gençlik Basımevi
ELBİSTAN

1963

Aile b y g m z Muhyiddin Erk n'a
adadığım bu küçük buros r n telif hakkı-
nı Afşin Okul Yaptırma Derneğine te-
berra ediyorum.

Hayati Vasfi -

7.7.1963

Ö N S Ö Z

Bu seriyi kaleme almaktan gayem: Yediler'e karşı duyduğum sonsuz hayranlığı dile getirmekten ibarettir.

Deyimlerin esasını çevredeki söylentilerle bu konudaki araştırmalarım teşkil eder.

YEDİLER'in gerek isimleri, gerek uydukları mağaranın bulunduğu yer hakkında söylenenlerin hepsine hürmet beslemekteyim.

Önce:

Zannetmemki değer mekânlarında;

Buların kıymeti imanlarında

Olduğuna göre, bundan ilerisinin incelemesi de münakaşası da yetkili üstatlara düşer.

Kaldı ki bizim bu konuda hiç bir iddiamız yoktur. 309 sene bir mağarada uyuyan yedi delikanlının ilahi kitaplarda hikaye edilen hayatlarını ve örnek hareketleri ile sonuçlarını destanlaştırmakla bir hayranlık ifade etmek istedik.

Bu ufak büroşürle Yediler'in gerçek durağı olan Afşin'e küçük bir hizmette bulunabilirdimse bahtiyarım.

Tanır: 1959

Hayati Vasfi Taşyürek

YEDİ UYURLAR DESTANI

Yüzyıllar evveli ARABISUSTA (1)
Eşraftan sayılır yedi genç vardı
Bu gençler, o devirde, her hususta
Hakkın birliğine inanırlardı.

O günlerde bu civarın âmiri
Takyanoz denilen zâlimin biri (2)
Şerriyle korkutmuş idi her yeri
Putu kurban keser tapınırlardı.

Büstüne ibadet için o sultan,
Bütün ülkesine eyledi ferman
Bu emri tutmayan yüzlerce insan
Kırbaçlar altında kıvranırlardı.

Hak'ka iman eden bu yedi gence
—Sökmedi bu emir —sıra gelince
Dediler: — Yapsanız türlü işkence
Bizim kalbimizi HAK aşkı sardı.

(1) Afşin'in asıl ismi Arabisus idi. Zamanla Arabsus, Arpsus, Erbsus ve Efsus olmuştur. Yarpuz da, denilirdi.

(2) Takyanoz: Asıl ismi Takyus Tacius olduğu halde, zamanla Takyanos ve Takyanoz şeklini almıştır.

Takyanoz Efsus'un bu gençlerini,
Takip etti bir zaman, peşlerini,
Gençler de kesince ümitlerini,
Tek düşünceleri yurddan firardı.

Dediler — Gidelim biraz kenara,
Bakalım ne şekil alır manzara
İbadet etmekten ise küffara
Bu yolda yürümek en büyük kârdı.

Çıktılar şehirden gizlice gençler
Fakat nereyeydi bu meçhul sefer? —
Gezerken bir çobana rast geldiler
Çoban da imanlı sırdaş arardı

Sordular — Varmıdır gizlenecek yer?
Saklanalım biraz bulaşmasın şer
Çoban: Vardır diye önde ilerler,
Köpeği de peşi sıra koşardı.

Durup konuştular: Aman bu hayvan
Bildirir bizleri en nazik bir an
Taşladılar «gelme» diye bir zaman,
Bunlar taşladıkça KİTMİR (*) koşardı.

(*) Yedilerin birde köpekleri vardı. Ona Kur'an'da Kıtımır denilmektedir.

Nihayet Mevlâsı dil verdi kelb'e;
«Ne istersiz benden? Biraz durun bel..
Sizdeki imandan eser var bende»
Bu hale yediler şaşırmışlardı.

Çoban geldik dedi o, mağaraya
Uygun ise gizlenelim buraya
Yediler toplandı hep bir araya
Kalblerini artık emniyet sardı.

Sığındıktan sonra gani Hudaya
Cümlesi gönülden vardı duaya
Emanet ettiler canı Mevlâya
Bir huzur içinde uyumuşlardı.

YEDİLER DUASI

Kavmimiz ayrıldı gerçek yolundan
Bizi selâmete erdir ilâhi..
Sen yardım etmezsen, Takyus elinden,
Kaçıp kurtulmamız zordur ilâhi..

(*) Tanrı eylediler bir aciz kulu
Bir kediden korkan olur mu ulu?
Birliği kavuşmak benliğin yolu,
Sapkınların gözü kördür ilâhi...

(*) Söylentiye göre Tâcius veya Theci-
anes birgün odasında istirahat ederken, pen-
careden atlıyan bir kedinin bu ani hareke-
tinden irkilmiş ve korkmuştu. Onun bu hali-
ni gören yakınları kediden korkan bir var-
lığın Tanrı sayılamıyacağını ortaya atmışlardı.

TAKYANUZ'UN GAZABI

|| İşitince Takyanuz bu firarı
|| Arattı tarattı bütün civarı,
|| Bulduramayınca uyuyanları,
|| Taş olan kalbiyle gazaplanmıştı.
|| Sordurdu gençlerin yakınlarına,
|| Haber verin diye onları bana,
|| İhanet eder mi ata oğluna,
|| İşçileri «bilmeyiz» diye yanmıştı.
|| Va dedildi. «Kim söylerse bu yeri
|| Buldurursa bize firarileri
|| İhya olur.» Bu vade bir serseri
|| Ben bulurum diye istahlanmıştı.

Ararken kâfirin işi rast geldi
Bu mutlu ve gizli mekânı buldu
Zâlim Takyanozun gözleri güldü
Buğuz dolu kalbi ferahlanmıştı.

Bir veziri memur edip bu hale
Dedi:—Çabuk ulaş sen o mahale
«Mağranın kapusun kisle tut hele»
Böylece bir ölüm hesaplanmıştı.

Varırken kâfirler gurur içinde
Uyurdu YEDİLER huzur içinde
Pek vahşiyane bu umur için de
Vezirin yüreği paralanmıştı.

Belirdi kalbinde insaf eseri,
Dedi:— Belki tarih arar bu yeri,
Olsun tarihi bir kitabeleri
Diye, özel bir taş hazırlanmıştı.

Mağranın kapısı kisle tutuldu
Böylece Takyanoz dertten kurtuldu

YEDİLER

Ana atasının boynunu bükmüş
Tenha bir mağrada durur YEDİLER
Hak yolunda nice eziyet çekmiş,
Takyanoz'dan haber verir YEDİLER.

Zâlimin zulmünden yırarlar iken
Çobanla hal hatır sorarlar iken
Gizlenecek bir yer ararlar iken,
Çobanpınarı'na varır YEDİLER.

Anlaşıp elele verildiğinde
Kıtmır'ın sırrına erildiğinde
Sürünün taş olmuş görüldüğünde
Ah!. Diye dizine vurur YEDİLER.

Kul dünyada eker, Ahrette derer
Hakkın hikmetine akıl mı erer?
Köpekleri bile cennete girer
Sırrattan korkusuz yürür YEDİLER.

Hıristiyanlığın Gelişi

Devrinde Peygamberken O Hazreti İsa'nın
Çoniki Havarisi (1) vardı, ruhu rahmanın.

Erişince Efsusa, bir elçisi İsa'nın.

Dediler: «Var mı senin şu put için kurbanın?»

Kapıda kesmedikçe giremezsin kurbanı.
İşte bu heykeldürür bu ülkenin Rabbanı,

Görünce bu muazzam gafleti Havarıyyun,
Ben dışarda kalayım şehir sizlerin olsun.

Diyerek sur dışında bir hamam icar etti;
Sırrını gelenlere tek tek aşikâr etti.

Benki Hava dinini biliyorum diyordu (2),
Çokları da Hak dine inanıp gidiyordu.

Bir delikanlı geldi kolunda bir dilber kız.
Dedi: — Hamam komple bize aıt. Yalınız.

(1-) Havarî elçi.

(2) Hava dini o zaman Hıristiyanlığa ver-
rilen isim Hak dini.

Ücretin her ne ise emret, fâzlasıyla al.
-Ben buna razı olmam. Bu bence fena bir hall.

Diye türlü itiraz ettiyse de hamamcı
Fikrinde israr etti durdu aslı haramcı

Havariyyun— Ey oğul etme bu iş fénadır,
Bana ne?.. Son olacak fenalıklar sanadır...

Diyerek razı oldu bu icara çarnaçar,
Fakat onlar hamama girince kubbe uçar

Her iki haramzade can verirler böylece
Ve devrin hâkimine haber gider şöylece

—Hamamcı bilir idi Hava dinini gerçek,
Gençleri bu sihirle öldürmüş olsa gerek

Bundan haberdar olan iman ehlinin biri,
Hemen geldi elçiye, dedi:—Terket bu yer!

Deminki ölen gençler.. Oğludur Takyanoz'um
Çabuk uzaklaş burdan yoksa pişman olursum

Havariyyun sezince işin vahamesini
Terk etti o saatte zulüm memleketini..

Yetişemedi ona atılları zâlimin
Böyle girdi Efsus'a İsa'nın yaydığı dîna..

BELİREN BEHRELER

Her faniye kismet olan ölümden
Takyanoz canını kurtaramadı
Sonra gelenler de ecel önünden
Kurtuluşa çıkar yol bulamadı.

Döndü bir eyyamdır değişti çehre
Mümin'den de âmir bulundu şehre
İstedi Allahtan manevi behre (1)
Bu bürhane sebep neler olmadı..

Efsus'da bir sürü sahibi vardı
Bunu kışlatacak bir köm arardı. (2)
Kis ile tutulmuş mağraya vardı,
Kapısını açmak oldu muradı.

İşte bu mağara yedi arslanın
İlk uyudukları nurlu mekânın
Kendisiydi; dostlar sırr-ı Rahmanın
Hâlâ huzur içre uyuyorlardı.

(1) HZ. İsanın göğe buruş etmesini
Takyanoz'un din adamları noksanlık görü-
yorlardı. Bunun için Efsusun Hıristiyan Ha-
kimi, Allahtan bir mucize talep ediyordu.

(2) Köm: Sürü kışlağı ağıl.

...Sonrada iki firkadan hangisi, onların mağ-
rada ne kadar kaldıklarını hesap edip zap-
tedecek, ayırt edelim diye uyandırdık.

Kur'an'ı Kerim

YEDİLER UYANIYOR

YEDİLER mağranın açılmasından
Bilmem kaç gün sonra uyanmışlardı
Karınlarının çok acıkmasından
Baş başa vererek konuşmuşlardı

Dediler:—Bir günün tamamını veya
— Nisfını uyumuş olmalıyız ya...
Ne kadar uyudukların Mevlâya
Koydular. Çünkü çok acıkmışlardı.

Dediler— YEMLIHA; çarşıya gitte,
—Bize biraz yiyecek temin etde
—Ama, gayet gizli yolları gütdde
—Tutulma,, diyerek yollamışlardı.

YEMLIHA Efsus'a yakınlaşınca
Değişiklik gördü şehre bakınca
Her gördüğünden bir şüphe kapınca
Yüreği sızladı, benzi sarardı.

Sordu bir yolcuya: — Buranıneresi?

— Takyanoz diyarı, Efsus kalési.

YEMLIHA şaşırđı: — Bu neyin nesí?

Hak dine ne zaman inanmışlardı?

Girdi hüdutsuz bir şüpheyle şehre,

Görmedi şehirde bildik bir çehre,

Ancak tanıdığı yer ile kubbe.

Diğer bildikleri ne olmuşlardı?...

Geldi bir fırma istedi çekmek

Paraya fırıncı dedi: — Ne demek?

Bu para bir gömüden çıksa gerek

Yoksa bunu nereden almışlardı?

Sordu: — Bu Takyanoz parası nerden

Geçmiştir eline? Getirdin neden?

Doğru, evet öyle, Yemlihayım, ben.

Buralıyım,, deyince şaşmışlardı.

Dediler: — Sen kimin YEMLIHA'sısın!

— Tanımadık seni, sen yabancısn

— Bilen varsa eğer bir kişi çıksın

Etrafını bütün halk sarmışlardı.

Halkı pek meraka attı YEMLIHA,

— Biz dün firar ettik, deyince daha

Dediler — öyleyse gel padişaha

Çünkü halk bu sırra şaşmışlardı.

Yemliha daldı çok derin bir fikre
Başladı taptığı Allahu zikre
Padişah bu halden erişti şükre
Onlar mevlaya bel bağlamışlardı
Hâkimin yakini olan kimseler
Emire duanız kabul edilir
YEMLIHA'yı tekrar hep dinlediler
Mümün'ler gönülden ağlamışlardı
Evinin yerine geldi YEMLIHA
Dedi yurdumuzdu bura dün daha
Devir dönmüş, zaman geçmiş, iş Heba
Bütün halkı büyük bir merak sardı
Siz bu güne kadar neredeydiniz ?
Nerede kazanır nerde yerdiniz?
Uyuduğumuzu biliyoruz biz
Beni ekmek almağa salmışlardı
isterseniz eğer filan mağrada
Bekliyor yoldaşlar beni orada
Beraber gidelim siz buyurunda
Cümlesi peşinden yollanmışlardı

Mağraya pek yakın gelince millet (1)
YEMLiHA onlara eyledi minnet
Hepimiz beraber girersek şayet
Korkarlar Doğruya korkuturlardı.

Eğlendi burada bütün ahali
Anlattı YEMLiHA değişen hali
Yârenler halas'ın yok ihtimali
Cümlesi Allaha niyaza vardı.

Mevla sevmiş idi YEDİLER'ini
Gizledi milletten sevdiklerini
Görmedi topluluk daha birini
Onlar beklemekte aldanmışlardı.

Nice bekledikten sonra daldılar
Kimseyi bulmayıp şaşsa kaldılar
Elleri boş şehire yollandılar
YEDİLER böylece namlanmışlardı.

(1) Bu yerin azizler pınarı olduğu bu pınara da Azizler pınarı denmesine sebep Yemlihanın Ey azizler siz durunuz. Ben yoldaşlarıma haber vereyim demesi olduğu rivayet halindedir.

İkinci Bir Rivayet

Tebdili kıyafet ettikten sonra
Korka korka şehre vardı Yemliha
Hiç bir tanıdığa rastlamayınca
Bura nere diye sordu Yemliha.

Dün, İsanın adı güç anılırken
Herkesi İsevi görmekteydim ben
Tanımlarına imkân vermeden
Rızık alıp dönmeyi kurdu Yemliha.

Aldı bir dükkândan yiyecek, ekmek
Paraya furuncu dedi ne demek
«Bu bir define bulmuş olsa gerek
Denince» korkuyu ırdı Yemliha.

— Bulduğun define nerede söyle
Sırf senin olmasın bölüşek söyle
Kıyafetin başka işiniz hiyle
Müşkül bir duruma erdi Yemliha.

Biz yedi arkadaş bize göre dün
Kaçtık pençesinden zalimin, zulmün
Nasıl da değişmiş vaziyet bugün
Diye doğru cevap verdi Yemliha.

Defineden hisse vermezsen bize
iyilik yakışmaz demektir size
Götürürüz seni hâkimimize
Vardı huzuruna girdi Yemliha

Hâkim iyi kalbli bir insan idi
Sen kimsin, bunu nerden aldın dedi
Başındaki hali bir bir söyledi
Hâkime de hüzün verdi Yemliha.

Takyanos öleli yüz yıllar oldu
Saltanat kimlerden kimlere kaldı
Genç yaşın, çok ömrün aklımı aldı
Deyince kelama durdu Yemliha.

Biz bir kaç genç idik yaşadık burda
Takyanos bizleri bıraktı darda
Kaçtık Bencülüse dostlarım orda
Diyerek hâkimi yordu Yemliha.

Buyurun gidelim görün onları
Tekrar dinleyiniz bu olanları
Takılıp peşinde yollananları
Mağranın dışına kordu yemliha

Yemlihanın dönme vakti geçince
Korkulu bir fikre daldı yediler.
Onu Takyus tuttu zanneyleyince
Saldığına pişman oldu Yediler.

Tuttuysa dinine döndürdü onu
Felâket olacak bu işin sonu
Kurtar bizi dardan ey lutfi gani
Şeklinde tazarru kıldı yediler.

Yemliha bu anda girdi içeri
Anlattı başından geçen işleri
Sizi bekliyorlar çıkın dışarı
Korkuyu bırakıp güldü yediler.

Uyku çektikleri uzun yılları
Bu arada gelip geçen halları
Bunlar "Ba'sü badel—mevt.,in halları
Olduğunu şeksiz bildi yediler.

Kabzoldu ruhları derin uykuda
Hizmet olsun için hakka mabuda
Konuldu herbiri altun tabuta
Bazılar der böyle oldu yediler.

RÜYA

Hâkimin düşüne girip yediler
Bunu neye böyle yaptın dediler

Biz ne altun tabut, ne taht isteriz
Ne de bahtımızdan hoş baht isteriz.

Hak yoluna diren gerçek yolcular
Maddi arzulardan beri oldular

Düşüp yorulanlar ziynet peşine
Derman bulamadı aşk ateşine

Bizimde varidi uygun halimiz
Anamız, atamız, hayli malımız

Biz geçtik hepsinden Allah yolunda
Dünyaya güvenmen arif olun da

Tabutları gel al, dışarı attık
Arama bizleri bizleri battık

Nerede dedeler, noldu babalar
Hak yolunda boşa getmez çabalar

Yedilerden ibret alabilene
Ne mutlu, iymanla ölebilene

İsa Mescidi

Tabutları içi boş dışarda buldu hâkim
Rüyasını düşünüp hayrete daldı hâkim
Uydukları yere bir mescid yaptırarak
Her fırsatta, saygıyla ziyaret kıldı hâkim

Eshabül Kehfi Ziyaret

Şu fani hayatın her olağanı
En az İlahi bir hikmet değil mi?
Bak, şu mağaranın yedi aslanı
Beşere büyük bir ibret değil mi?

Zannetmemki değer mekânlarında
Bunların kıymeti imanlarında
Takyanus'a zulüm zamanlarında
O cevap ne haklı nisbet değil mi?

Selâmeti yurdu terkde buldular
Böylece Allaha vasıl oldular
Ah ne kurtuldular, ne kurtuldular
Ölmezlik en büyük niğmet değil mi?

Ufuklar zulmete olmuşken esir
Gerçek aşk kalplere etmezken tesir
Murad-ı İlahi kelp dile gelir
Ya bu, ne müstesna kısmet değil mi?

Taş olan sürünün işte izleri (1)
Ayrı bir âleme çeker gözleri
Uyku seneleri aşmış yüzleri
Melekler eylerdi hizmet değil mi?

İşte meskenleri mutlu mağara
YEDİLER burada kavuştu nura
Hayati günahkâr çıkma huzura
Müslümana tövbe haslet değil mi?

(1) Koyun; taş iki sürü halinde taş olan koyun ve kuzular.. Düzlükte ve köksüz olan ve sürüyü andıran bu taşlar, Yedilerden biri olan çobanın dua ettikleri zaman taş haline gelen koyun ve diğerinin kuzu sürüsü olduğu söylenir.

Hasan Raşit Tankut'un yazılarını şu manzumeyle ifade edeceğim:

Hasan Raşit diyorki: "Şehirleşen şu Efsus
Selçuklar zamanında ismi idi Arbesus.

Allahın nusretine nail olan ordular
Yarpuzu Hıristiyan ve ortodoks buldular

Halbuki o tarihte Maraş ile Elbistan
Eski Türk dinindeydi; Yarpuzsa hıristiyan

Adil Halife Ömer ordusu çağlıyordu
Gayri dinli yerleri haraca bağlıyordu.

Efsussa bu hükümden müstesna tutulmuştu
Çünkü onun ilhaki gayet müşkül olmuştu

Haraç kabul eden il yıkılmazdı o zaman
Efsus karşı gelince oldu hak ile yeksan

Bu yüzden derindedir tarihi eserleri
Onlar çıkarıldıkça herkes anlar bu yeri

Efsusta kolaylıkla ele geçen eserler
Bizansın paraları mozayik nûmuneler.

Devamı vardır elbet bu güzel eserlerin
Göğe yükselmektedir anıtı YEDİLER'in.

Bunun her zerresinde ruhumuzdan zevk taşar
Her nesil tarihinde eserleriyle yaşar.

Haraplanmağa doğru yüz tutması ne acı,,
Bence ne acı değil mutlak şahane acı.

Tarih hazinesi mecmuasının 138 inci sayısında Sayın İsmail Hakkı konyalı:

«Kurandan önce YEDİLER'in hikayelerine sür-
yanice bir kitapda rastlandığını, Garpde ise ilk
def'a (Thadusia Casan) ın arzı mukaddes hakkın-
daki eserinde rasladığını.

Türk ve İslâm Eserleri müzesinde 1913 numara-
rada kayıtlı, (Zübdetütteravih) adlı eserde As-
habül Kehfin ve köpeklerinin resimlerinin bu-
lunduğunu.

Meskenleri için (Şamda, Gaftan ile İYLE ara-
sında, Tarsusda, Ayabisusda) vardır. Denilmek-
te isede itibar edilen ve güvenilen kaynakların
hemen hemen hepsinde, EFSUS denen şehrin
yakiyninde olduğunun kaydedildiğini.

EFSUS'un eski adıyla Yarpuz yeni adıyla Afşin
olduğunu.

Yine aynı yazıda:

Türklerin buraya OBRUK da dediklerini, OB-
RUK'un Kaşgarlı Mahmut tarafından açıklanan
vasıflarının ELBİSTAN'ın 25 kilometre batı ku-
zeyinde bulunan ve Ashabül Kehfe nisbet edi-
len Mağara olduğu» belirtilmektedir.

Keza: (Ali ibni Ebubekri Harevinin) yazma
(Kitabul Şarat-Fi marifetüzziyarat) adlı eserinde
ve İBNİ ABBAS'ın bir rivayetinde "bu bahse
mekân EFSUS olduğu, Ayasusda deyenlerin eski
noktasız harekesiz arab harflerini okuma hatası-
na düştükleri, ilave olunmaktadır.,,

Sayın İsmail Hakkı Konyalı'ya göre Yediler'in isimleri çeşitli kitaplarda başka başka yazılmaktadır. Onun çoğunlukta bulunduğu isimlerle halen Afşinde bir çok kimselere isim olarak seçilmekte olan Yediler'in isimleri şöyledir:

İsmail Hakkıya Göre: Afşindeki Söylenişleri

YEMLIHA	YEMLIHA
MEKSELMİNA	MEKSELİNA
MESLİNA	MİSLİNA
MERTONES	MERNUŞ
DEBERBOS	TEBERNUŞ
SESABYEN	ŞAZENUŞ
FESTATAYOS	KEFEŞTATAYUŞ
KITMİR	KITMİR

«Yedilere zulmeden hükümdarın 241 ilâ 251 yılları arasında hükümdarlık yaptığını, ancak onların sene hesaplarının bizimkilere uymadığını, Yedilerin uyandıkları zamanki hükümdarın (THODAIUS) olduğunu, Yedilerin 309 sene uyuduktan sonra uyandıklarını, bunda tarihçilerin mütefik bulduklarını Konyalı aynı yazısında belirtmektedir.

Bu konuda daha geniş bilgi edinmek isteyenlere adı geçen Tarihçimizin Tarih Hazinesi mecmuasındaki çok kıymetli yazılarını tavsiye ederim.

SON BİRKAÇ SÖZ

Afşin dolaylarındaki Yediler durağının çevrelerinde görülen aşağıdaki hususları gözden geçirmek faydasız değildir.

1- Tapu kayıtlarının tetkik edildiğinde, Afşin dolaylarının büyük bir kısmının ziyaret vakfı olduğu, zamanla çevre ileri gelenleri arasında taksim edildiği anlaşılmaktadır.

2- İsa Mescidi denilen ve Keygubat Keyhusrev, Alâeddövlle devirlerindeki tamiratın şaheser mimari kalıntıları arasında Mihrap taşındaki sanat YEDİLER anıtının tarihî hatırasıdır.

3- YEDİLER Mağarasının pek yakınında bulunan Çobanpınarının kuraklıklarda eksidiği ve yağışlı, fazla yağışlı yıllarda dahi bir katre arttığı görülmemiştir.

4- Mağaranın içindeki damlalardan meydana gelen Gölcük Zemzem suyu kendine has lezzetiyle, ağızda saatlerce gitmeyen bir tad bırakışıyle hususiyet arz etmektedir.

5- Hiçbir kitapta kaydına rastlanmayan Koyun Taş.. Söylentilere göre, YEDİLER'e karışan yediyi tamamlayan çobanın sürüsünün taş olduğu yer. Ova ortasında bir koyun sürüsünün yatışını resmeden bu taşlar, köksüzdür ve mürdünle çıkartılabilmektedir.

6- Kendileriyle köyümde (Tanır Nahiyesi Afşın) görüştüğümde Ord. Prof. Mükremin Yinanç ta suallerime Sayın İsmail Hakkı Konyalıyı te'yit eder cevaplar verdiği gibi Efsusta Mağara civarındaki kervansarayın ve camiin YEDİLER durağı olarak gösterilen diğer yerlerdeki bütün kalıntılardan daha çok tarihi efsaneye mutabik deliller olduğunu söylemişim.

7- Ashabül Kehf Mağarasını, çıkırtığı yok bir kuyu olarak vasıflandıran Yahya Kemal Beyatlı'nın (Mehlika Sultanı) nı, Afşını (Efsus) taki mağarada yazılmış hissiyle okurum.

Mehlika Sultana âşık Yedigence
Gece şehrin kapusundan çıktı.
Mehlika Sultana âşık Yedi genç
Kara sevdalı birer âşıkdi
Mehlikanın kara sevdalıları
Geldiler çıkırtığı yok bir kuyuya.
Mehlikanın kara sevdalıları
Baktılar korkulu gözlerle suya

.
.

Bir hayâl âlemi peyda oldu
Daldılar hep o hayâl âlemine
Burası hakikaten çıkırtığı yok bir kuyu,
Korkulu gözlerle bakacak sudur.

SON

AÇIK TEŞEKKÜR

Derneğimize bu bürosörün telif hakkını bağışlayan kıymetli şairimiz Hayati Vasfi Taşyürek'e alenen teşekkürü borç biliriz.

Afşin İlkokul Yaptırma Derneği

Hayati Vasfi Taşyürek'in Çıkan Eserleri

- 1 — Kalbimdeki Arzu (1951)
(Mevcudu Kalmamıştır)

Çıkacak Eserleri:

- 1— O değil Öteki ..
2— Çiğdemci Kız
3— Marmaradan Maraş'a
4— Avşar Kızı ile Türkmenoğlu
5— Ebesinin Oğlu
6— Maraş'ın kaybolan kıymetleri
7— Afşinli Halk Şairleri
8— Köy kalkınmasının şartları (Nesir)

FIYATI 2 LİRA